

Lyngbakkerne i August

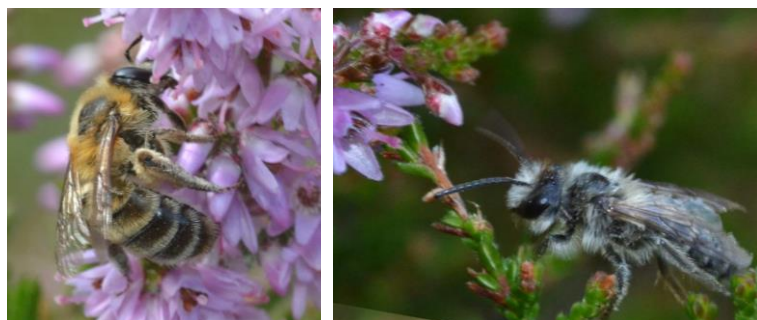
Så er bakkerne i festtøj – de bliver aldrig smukkere end i august, når lyngen blomstrer i fuldt flor. Det er nu, vi virkelig føler, vi får noget for plejeindsatsen i bakkerne. Prøv og kig lidt på lyngens struktur forskellige steder i bakkerne. Der findes lyng af alle aldre. På sydøst-skråningen i den nordlige indhegning og på øst-skråningen i den sydlige indhegning finder vi større partier med gammel lyng, og f.eks. på skråningen op mod nord lige inden for indgangen til den nordlige indhegning fra gydestien finder vi mindre klynger af yngre lyngtuer, der breder sig efter vi fjernede gyvlen på en af plejedagene i foråret 2016. Prøv at se efter den opvoksende nye lyng i randen af

Billede 1. Aldersvariation i hedelyng. Gammel lyng til venstre og en ung fremvoksende lyngtue til højre.

nogle af tuerne. Derudover kan ny lyng findes på Musebakkens syd- og vestside, hvor en "monstermaskine" fjernede birketræer og gammel lyng i marts 2015 (Billede 1).

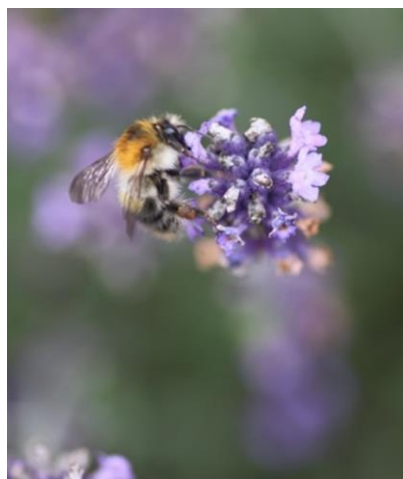
Når I går tur i bakkerne i august kan I næsten ikke undgå at lægge mærke til de mange honningbier i lyngblomsterne. Der findes dog også andre bier. Hvis I kigger rigtigt godt efter, kan I finde en bi, der er lidt mindre end honningbien, og som flyver meget hurtigere rundt over og imellem lyngen.

Billede 2. Lyng jordbi. Hun til venstre, og han til højre

Den kan næsten virke som en grålig til lyseblå plet på grund af sin kraftige behåring. Det er hannerne af Lyng-jordbi (Billede 2), der er på "damejagt". "Damerne" opfører sig mere som honningbierne og søger efter pollen og nektar i lyngblomsterne. "Damerne" er mere brunlige og kan være ret svære at skelne fra

honningbierne, men de er mindre, og flyver hurtigere fra blomst til blomst end honningbierne, der virker mere søgende. De kan forveksles med hede-silkebi, som også kan træffes i lyngbakkerne i august. I 2017 dog i langt mindre tal end hede-jordbi.

Billede xx. Agerhumle, kendelig på den bare plet i nakken

Der findes også en masse humlebier i lyngen, og den mest almindelige af dem er agerhumlen (Billede 3). Agerhumle er generelt meget variable, men har her på egnen normalt en bar, sort trekant på ryggen af brystledet, der ellers er tæt besat med gråbrun hår. Nogle gange kan den dog være næste orangebrun på brystledet. Agerhumle er en af de mest almindelige humlebier i Danmark, og den er kendt for ikke at flyve særligt langt væk fra boet. Du kan derfor regne med, at de agerhumler, du ser i lyngen, bor inden for få hundrede meter.

Der er meget andet i lyngen, og nogle af de mest markante insekter er svirrefluerne, der umiddelbart kan minde om hvepse pga. deres gule og sorte striber på bagkroppen. De er dog helt ufarlige og kan ikke stikke.

Det er bare smart at ligne hvepse, så fjender (f.eks. fugle)

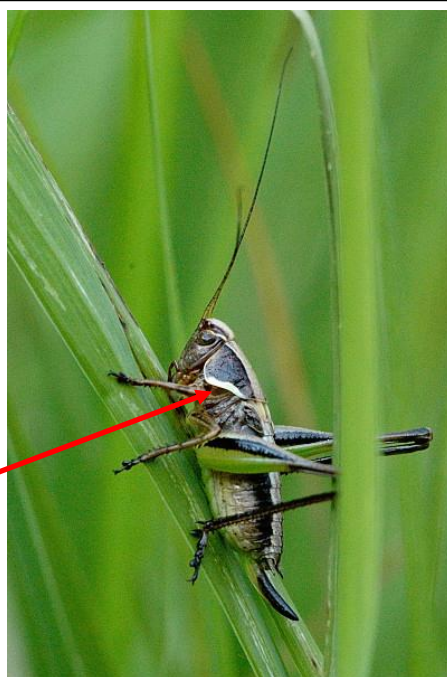
tror de er farlige og lader dem være i fred i stedet for at æde dem. Der er mange arter svirrefluer, men der er specielt to arter, som normalt er meget markante. Den ene er den meget almindelige dobbeltbåndet svirreflue (Billede 4 venstre), hvis larve lever af bladlus, og som er trækflue. Hvad vil det sige, at den er trækflue? Det betyder at den trækker bort om vinteren, helt syd for alperne, hvor den tager en generation eller to, inden den igen trækker nordpå til foråret og tager en generation eller to her hos os. Modsat trækfluglene er det altså ikke de samme individer, der

Billede 4. Dobbeltbåndet svirreflue (venstre) og Tørve-Silkesvirreflue (til højre). Begge arter kan umiddelbart minde om hvepse, men er helt ufarlige.

trækker begge veje, men det er forskellige generationer. Den anden markante art er ikke så almindelig, men den udmærker sig ved at ligne en hveps ganske meget og ved at være mindst lige så stor. Det er Tørve-Silkesvirrefluen (Billede 4 højre), hvis larver typisk lever i ferskvand i tørvemoser og andre fugtige steder på heder. Tørve-Silkesvirrefluen menes ikke at være en trækflue.

Sidst på sommeren og i starten af efteråret er også tidspunktet for at træffe voksne eksemplarer af hedegræshoppen (Billede 5), som anses for ret sjælden i Danmark, men som findes i mange hedeområder. Den er op til 2 cm lang og den kendes på at have en lys stribe langs bagsiden af brystleddet.

Billede 5. Hedegræshoppe, hun med læggebrod. Kendelig på den hvide stribe bagest på brystleddet